

Д О Б Р О Т О Љ У Б Љ Е

Φιλοκαλία (=Филокалия) → *φιλία* (=филия = љубав) + *κάλος* (=калос = добро, право, лепо)

Добротољубље = ризница духовног бдења и трезвљења, чувар чистоте ума, тајна школа умне молитве, књига образаца вежби и подвига, необманљиви вођа духовног сагледања, рај Светих Отаца, златна плетеница светих врлина, књига препуна Исусовог радовања и уживања, труба која нам поново дозива благодат - збирно речено: сам орган обожења благодаћу Духа Светог.

Вера и молитва = права вера и искрена *умносрдачна молитва је истовремено делатност речју и мишљу, срцем и умом, душом и телом, вољом и снагом*, духовним сагледањем, прозрењем и вежбом, саможртвеним живљењем и подвизавањем, личним упражњавањем и делатном љубављу; она се испољава као Христољубље и Богољубље, и пројављује се као делатно Братољубље и Човекољубље, јер само живот и дело, у свеживотном и свеличном саборном јединству, чине пуноћу православног духовног Предања
...увек су нераздвојно спојени и сједињени *словесност делатна и дело словесно...*

Истинска лепота = највећа Лепота и највеће Добро јесте Љубљени Син Божији и Син Човечији, Богочовек Исус Христос - Он је крајња мета сваког Добротољубља.

По Светом Писму, свима нам је један посао/дело/служба: *живети, радити и служити Богу на славу, и себи и људима на спасење.*

АВА ЕВАГРИЈЕ ПОНТИЈСКИ (345–399) Ивора/Иверону, Понт (=Турска)
Ευάγριος ο Ποντικός (Евагриос о Понтикос)

IV - 33 ПОГЛАВЉА: ПОРЕЂЕЊА ЕВАГРИЈА МОНАХА

1. Жутица је рђаво стање душе, при коме она неисправно гледа на Бога и на све створено.
2. Згрбљеност позади је порок разумне природе, којим постаје неспособна за врлину и богопознање.
3. Гангрена је успаљеност и покрет гнева, који погубљује словесни део душе.
4. Слепоћа је незнање ума, који се не стара ни о делатним врлинама, ни о познању постојећег.
5. Парализа је непокретност или споропокретност словесне душе на делатне врлине.
6. Оток је ослабљеност словесне душе нерадом, у коме она обично одбацује речи духовне поуке.
7. Немост је одузетост словесне душе којом она одбацује врлине, којима се иначе у нама уобличује Христос.
8. Губа је неверје словесне душе, због које се она не уверава у истину речи чак и ако је додирне.
9. Обамрлост је склоност словесне душе ка злу, и то после успеха у врлини и богопознању.
10. Одузетост је рђаво стање словесне душе у коме се она држи врлине, премда не ради самог добра.
11. Кијавица је губитак врлине, којом се осећало благоухање Христово.
12. Глувоћа је грубост словесне душе, због које она одгурује духовну поуку.
13. Очна мрена је отпадање од стања духовног сагледавања или усвајање неправилног гледања на постојеће.
14. Муцање је болест словесне душе у којој она, саблажњавајући се случајностима, не може да за све благодари Бога.
15. Хромост је немоћ словесне душе да врши истинску врлину.
16. Водена болест је бесловесно скретање душе са пута, при чему у њој, услед загушивања врлине, влада зло и незнање.
17. Мрав је делатни човек који у овом веку себи припрема храну за будући.
18. Крмаче су нечисти незнабошци који примише заповести Христа Спаситеља нашег.
19. Скакавци су словесне душе, које не узнемирава смрт и које се хране семењем.
20. Јаребица је делатни ум који, ослањајући се на врлине, лепрша у познању Небеских сила.
21. Лавиј је бестрасан човек, који се зацарио над зверињем у њему страстима.

22. Петао је духовни човек испуњен знањем, који другим душама благовести дан који наступа од умног сунца.
23. Јелен је делатан муж који право управља своје неуредне помисли.
24. Пијавица је нечиста сила која из словесних душа исисава крв праведности.
25. Ад је тама незнања која покрива словесну творевину, која је изгубила сагледавање Бога.
26. Жена је безумље које словесне душе сурвава у нечистоту.
27. Земља је рђаво стање састављено из бешчашћа и безакоња.
28. Огањ је зло које погубљује врлине Божије у словесној творевини.
29. Вода је лажно знање које гаси истинско познање.
30. Подсмешљиво око је нечиста сила која исмева познање Бога и која бешчисти мудрост Божију у постојећем.
31. Вране су свете силе које истребљују зло.
32. Провалије су словесне душе раскопане незнањем и злом.
33. Орлови су свете силе којима је поверено да побеђују нечисте демоне.

